

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové, a soudců JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Jarmily Dáskové v právní věci žalobce **K.K.**, nar., zast. JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou se sídlem Dřevařská 25, 602 00 Brno, proti žalované **Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Jihomoravského kraje** (dříve Policii České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Brno), se sídlem Kounicova 24, 611 32 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2010, č. j. CPBR-2029/ČJ-2010-064003,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2010, č. j. CPBR-2029/ČJ-2010-064003 **s e z r u š u j e** a věc se žalované vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit zástupci žalobce Organizaci pro pomoc uprchlíkům, Kovářská 4, 190 00 Praha 9, 7.200,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Odměna zástupce žalobce JUDr. Alžběty Prchalové, advokátky se sídlem Dřevařská 25, 602 00 Brno, se určuje částkou 2.400,- Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalované ze dne 21.2.2010 č.j. CPBR-2029/ČJ-2010-064003 žalovaná jako správní orgán věcně příslušný podle ust. § 164 odst. 4 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění změn a doplnění (dále v textu jen „zákon o pobytu cizinců“) rozhodla podle § 124a ve spojení s § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění. V odůvodnění uvedla, že se dne 21.2.2010 cizinec dostavil do Příjímacího střediska cizinců Zastávka, kde učinil prohlášení o úmyslu požádat o udělení mezinárodní ochrany. Totožnost prokázal náhradním cestovním dokladem č. 021291 vydaným OŘSCP Plzeň opatřeným výjezdním

příkazem platným do 23.2.2010. Totožnost následně ověřena porovnáním otisku prstů. Seřazením provedeným k osobě cizince žalovaná zjistila, že je veden v evidenci nežádoucích osob, kdy mu bylo vydáno dne 17.7.2004 Policií ČR, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Plzeň, Oddělením pátrání a kontroly pobytu Plzeň, Oddělením kontroly pobytu Plzeň – pracovištěm Pomezí pod č.j. SCPP-414/PL-OKP-2004 rozhodnutí o správním vyhoštění, které nabylo právní moci 17.7.2004 (dále v textu jen „rozhodnutí o správním vyhoštění“). Dále žalovaná zjistila, že v minulosti podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 23.4.2003 a toto řízení bylo ukončeno 29.9.2003 neudělením azylu. Dne 21.2.2010 cizinec v Příjímacím středisku cizinců Zastávka učinil prohlášení o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu v ČR. Z jednání cizince žalovaná vyvozuje nebezpečí, že bude ztěžovat výkon pravomocného rozhodnutí o správním vyhoštění po ukončení řízení o mezinárodní ochraně, popřípadě opakovat své protiprávní jednání, proto využila oprávnění k zajištění podle § 124a zák. o pobytu cizinců.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalobu, kterou soud rozsudkem ze dne 9.6.2010 č.j. 36 A 52/2010-34 zamítl, když konstatoval, že žalovaná za popsaneho skutkového stavu nemohla a neměla důvod v projednávané věci rozhodnout jinak, byla-li kritéria uvedená v § 124a zákona naplněna. Dospěl totiž k závěru, že žalobce je cizincem, který se neintegroval do společnosti v ČR, soustavně porušoval právní předpisy na území státu, kde by chtěl nadále pobývat, a proto zajištění bylo zcela v souladu se zákonem a zvažování, zda žalobce zajistit, či nikoliv nebylo v posuzovaném případě namístě.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas kasační stížnost pro tvrzené důvody podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15.12.2011, č.j. 1 As 84/2010-72 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9.6.2010, č.j. 36 A 52/2010-34 zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení z důvodů dále uvedených. Pokud se týká námitky nepřezkoumatelnosti, Nejvyšší správní soud přisvědčil, že Krajský soud v Brně na veškeré jím předestřené argumenty a citované rozsudky podrobně nereagoval, což ale představuje pouze dílčí nedostatek odůvodnění, který nemůže způsobit nepřezkoumatelnost rozsudku. Pokud se týká námitky nesprávného posouzení podmínek pro zajištění cizince, k nim Nejvyšší správní soud v rozsudku uvedl, že „samotné naplnění zákonem stanovených podmínek pro zajištění cizince vymezených v § 124a zákona o pobytu cizinců bez dalšího neospravedlňuje žalovanou k zajištění cizinců, neboť správní orgány kromě naplnění zákonných podmínek pro zajištění jsou povinny posuzovat vždy konkrétní skutkové okolnosti projednávané věci a zhodnotit je, zda zajištění cizince bude v dané věci sledovat svůj účel, tedy realizaci správního vyhoštění. Učiněné úvahy správního orgánu musí být uvedeny v odůvodnění vydaného rozhodnutí, aby je event. adresát rozhodnutí mohl zpochybnit.“ Nejvyšší správní soud uložil krajskému soudu zvážit, zda žalovaná přezkoumatelným způsobem vysvětlila, proč je v dané věci nezbytné cizince zajistit, zda žalovaná zohlednila možný zásah do práva na soukromý a rodinný život cizince, zda rozhodnutí o zajištění cizince sledovalo jeho zákonný účel, tj. realizaci správního vyhoštění. Konstatoval, že otázkou, zda se při rozhodování o zajištění cizince má správní orgán zabývat i případným zásahem do soukromého a rodinného života cizince se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 23.11.2011, č.j. 7 As 79/2010-150. Nejvyšší správní soud dále ve zrušujícím rozsudku konstatoval, že krajský soud v napadeném rozsudku nesprávně posoudil otázku naplnění podmínek pro vydání rozhodnutí o zajištění podle § 124a zákona o pobytu cizinců, neboť pouhé naplnění zákonných podmínek pro vydání takového rozhodnutí bez dalšího neopravňuje správní orgán k vydání rozhodnutí

o zajištění, aniž by v řízení správní orgán zkoumal, zda konkrétní skutkové okolnosti případu nebrání realizaci správního vyhoštění. Pokud se týká podání žalobce ze dne 30.3.2010 a doplněné tvrzení žalobce, že podle Zastupitelského úřadu Ukrajiny, není občanem Ukrajiny, Nejvyšší správní soud vytkl soudu, že sice není povinen provést všechny důkazy navrhované účastníkem řízení, je však vždy povinen odůvodnit, z jakých důvodů navrhovaný důkaz neprovedl. Opomene-li se soud v odůvodnění rozhodnutí k navrženému důkazu vyjádřit, je takové rozhodnutí téměř vždy v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Zástupkyně žalobce sice předloženou listinu jako důkaz neoznačila, ani neuvedla, z jakých důvodů by tento důkaz mohl být v řízení relevantní, či co by měl dokládat, přesto bylo povinností krajského soudu vyjádřit se k němu ve vydaném rozsudku. Tím porušil procesní práva žalobce a rozhodnutí zatížil vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Důvody pro zrušení rozsudku krajského soudu, které uvedl Nejvyšší správní soud a rozhodující soud je konstatuje shora, jsou i důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodující soud není schopen přezkoumat napadené rozhodnutí na základě vytýkaných nedostatků Nejvyšším správním soudem v jeho rozhodnutí, které míří na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, v němž chybí zda zajištění cizince bude v dané věci sledovat svůj účel, a zda žalovaná zohlednila možný zásah do práva na soukromý a rodinný život cizince. Dále v novém řízení správní orgán zohlední sdělení Velvyslanectví Ukrajiny v České republice, konzulární oddělení ze dne 19.3.2010 ve věci státního občanství žalobce.

Na základě shora uvedeného soud napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil, vrací věc žalované k dalšímu řízení se závazným právním názorem shora vysloveným.

Nejvyšší správní soud uložil krajskému soudu rozhodnout v novém řízení o náhradě nákladů řízení o žalobě i náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. V řízení o žalobě byl úspěšný žalobce zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům a soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal zástupci náhradu nákladů řízení za právní služby ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, 2x podání soudu - 5.3.2010, 10.5.2010), když za jeden úkon právní služby náleží odměna podle ust. § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s ust. § 7 vyhlášky ve výši 2.100,-Kč a na náhradě hotových výdajů podle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky 300,-Kč za jeden úkon právní služby. Za 3 úkony právní služby náleží celkem 7.200,-Kč, které je žalovaný povinen zaplatit do 30-ti dnů od právní moci rozsudku. V řízení o kasační stížnosti byla žalobci ustanovena usnesením č.j. 36 A 52/2010-53 ze dne 16.8.2010 zástupkyně JUDr. Alžběta Prchalová, advokátka se sídlem Dřevařská 25, Brno, které náleží odměna za zastoupení ze jeden úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení) ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Tato odměna je podle ust. § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s ust. § 7 vyhl. č. stanovená ve výši 2.100,-Kč a na náhradě hotových výdajů podle § 13 odst. 3 vyhlášky za jeden úkon právní služby ve výši 300,-Kč, celkem 2.400,-Kč, která jí bude vyplacena do 30-ti dnů po právní moci rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li

pokračování

36 A 52/2010

stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. června 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu